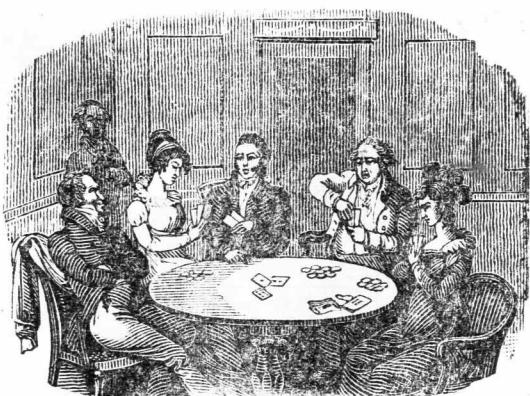


μεταλλικά σκεύη, και φιλοσοφικά δργανα. Υπάρχει και ἐργοστάσιόν τι φαρμακούμινων εἰς ἓν από τὰ προάστεια, ὅπου δουλεύουν 600 ἐργάται. ἐκ τῶν ὅποιων ἑκατὸν εἴησι ζωγράφοι. Απὸ δὲ τὰ ἔξαγόμενα τῆς Βιέννης φροτόνονται 6,000 πλοιάρια, και 2,000,000 ἀμάξια.

Τὸ πανεπιστήμιον τῆς Βιέννης ἐθεμελιώθη τὸ 1437· ἔχει 45 καθηγητὰς και τινας ἄλλους διδασκάλους· ἀνήκουν δὲ εἰς αὐτὸν ἀνατομικόν τι Θέατρον, ἀπεροσκοπεῖον, βιβλιοθήκη, και ἄλλα καταστήματα. Εὑρίσκονται δὲ εἰς τὴν πόλιν ταύτην και τοία γυμνασία, παραδίδοντα τὴν Λατινικήν και Ἑλληνικήν γλώσσαν, φυσικὴν ιστορίαν, ἀριθμητικὴν, γεωγραφίαν, ἴστορίαν, και τὰ στοιχεῖα τῶν μαθηματικῶν. Ὡς προπαρασκευαστικὴ εἰς τὸ γυμνασίον ὑπάρχει τυπικὴ τις σχολὴ, διδάσκουσα τὴν ἀνάγνωσιν, και λιγαρφίαν, και ἀριθμητικὴν, πρὸς δέκα φλωρίνια κατ' ἔτος· διὰ δὲ τοὺς πτωχοὺς ὑπάρχουν ἐξήκοντα σχολεῖα, ὅπου διδάσκονται τὰ αὐτὰ μαθήματα μὲ δημόσιον μισθόν. Ἐκτὸς τούτων εἴναι ἡ Θηρεπιανὴ ἀκαδημία διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν εὐγενῶν τέκνων, ἔχουσα εἰκοσιδύον μαθηγητὰς, δέκα διδασκάλους τῶν νεωτέρων διαλέκτων, και διαφόρους ὑποδιδασκάλους· προσέτι, αὐτοκρατορικαὶ ἀκαδημίαι τῆς ἱατρικῆς, αὐτοκρατορικαὶ στρατιωτικαὶ ἀκαδημίαι, ἡ αὐτοκρατορικὴ ἀκαδημία τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν, ἣτις ἐγέννησε διαφόρους ἐπισήμους μαθητὰς· και τελευταῖον, τὸ καλούμενον αὐτοκρατορικὸν πολυτεχνικὸν διδακτήριον, παραδίδον εἰς τεχνίτας τὰ περὶ τεχνῶν και χειροτεχνημάτων.

Ὑπερεπαινεῖται ἡ Βιέννη διὰ τὴν ἀπὸ ψωμοζήτας ἐλευθερίαν τῶν ὁδῶν τῆς, προερχομένην ἐκ τῆς αὐτοτῆρᾶς ἀστυνομίας και τῶν ἐλεγμονητικῶν καταστημάτων. Τὸ γενικὸν ρυσοκομεῖον εἴναι μεγαλοπρεπές, ἔξαρκοῦν διὰ περίπου 2000 ἀργόστους· τέσσαρες ἱατροὶ και τέσσαρες χειρουργοὶ κατοικοῦν πάντοτε εἰς αὐτό. Ὑπάρχει δὲ και βρεφοφορεῖον τι, και φρενοκομεῖον, και καταστήματα διὰ τοὺς κωφοὺς και ἀλλαζόσ, και διὰ τοὺς τυφλούς.

Ο πληθυσμὸς τῆς Βιέννης συμποσοῦται εἰς περίπου 310,000, ἐκτὸς τῆς φρουρᾶς και τῶν παρεπιδημούντων ξένων. Οἱ κατοικοὶ ως ἐπιτοπλεῖτον εἴναι Γερμανοί· εὑρίσκονται δὲ και τινες Γραικοί, Ἰταλοί, Πολονοί, Σέρβοι, Οὐγγροί, Τούρκοι, κτλ. Η φρουρὰ συνήθως περιλαμβάνει 12,000, οἱ δὲ παρεπιδημοῦντες ξένοι εἴναι ἀπὸ 15,000 ἕως 20,000. Λεγεται δὲ κατὰ μέσον δρον ἀποθηνήσκει ἐτησίως ἔνας εἰς τοὺς εἰκοσιεξ. Η δὲ ποσότης τῶν ἀναλισκομένων ξωτοφοριῶν εἴναι περίπου 82,500 βόδια, 67,000 μόσχου, 120,000 ἀρνία, και 71,500 χοιρίδια κατ' ἔτος.



ΤΑ ΤΥΧΗΡΑ ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ. Μοῦ μένει ἀκόμη εἰς τὴν μνήμην ἡ παρατήρησις, τὴν δοποίαν ἔκαμες πρὸς ὀλίγων ημερῶν, διτὶ οἱ φρόνιμοι και χορηγοὶ πολῖται ὀλων τῶν αἰώνων και ὀλων τῶν ἐθνῶν ἀπέκτησαν και ἀποκτοῦν τὰ πρὸς ζωὴν ἀναγκαῖα, ἐπιμελῶς καταγινόμενοι ἔκαστος εἰς τὸ ἴδιον του ἔργουν. Τοῦτο μὲν εἴναι ἀλήθεια προφανεστάτη. Πλὴν εἴσαι, φίλε μου, βέβαιος, διτὶ λανθάνονται διόλου οἱ κρίνοντες τὰ τυχηρὰ παιγνίδια συντομωτέραν και ὀμαλωτέραν ὅδὸν εἰς τὸν πλοῦτον;

ΕΥΒΟΤΛΟΣ. Τί μ' ἐρωτᾷς; Ἀμφιβάλλεις ἀρά γε;

ΕΤΘ. Τὴν στιγμὴν ταύτην, δχι· ἀλλ' ὅταν βλέπω τὴν τράπεζαν καλυμμένην ἀπὸ φλωρία, σαλεύονται ὀλίγον τὰ φρονήματά μου.

ΕΤΒ. Ἐλπίζεις τότε ἵσως, διτὶ, ἀν ἐπαιξες, ἥθελες κερδήσειν.

ΕΤΘ. Ναί· και πολὺ ἐλκύουμαι ἀπὸ τοῦ χρυσούς τὴν λαμπρότητα να δοκιμάσω τὴν τύχην μον.

ΕΤΒ. Ἐλα λοιπὸν, ἀς ὑποθέσωμεν διτὶ ἀπόψεις εύβαίνεις εἰς τὸ παίκτικὸν στάδιον, και εἰς μᾶς ἐβδομάδος διάστημα ἀποντᾶς χίλια φλωρία· ποσότητα, με τὴν οποίαν μόλις ἥθελαν ἔξισταθῆναι μισθοὶ τῶν κόπων σου εἰς ἐπτά ἔτη.

ΕΤΘ. Βλέπεις πόσορ ἐγρήγορα ἡμπόρουν νὰ πλουτήσω;

ΕΤΒ. Ναί· ἀλλὰ στοχάσσω τὰ ἐπακοιλαθήματα. Ηθελε εἰς ἀμελήσαν τὴν τέχνην σε διότι τὰ εἰς αὐτῆς κερδή, παραβαλλόμενα μὲ τὸ ἐκ τῆς τύχης, ἥθελαν σὲ φαίνεσθαι εἰς ἀκρον εὐπαταρφόνητα. Εἰς τὸν παίκτην, φίλε μου, φεύγεται ἄποτον, να κοπιάξῃ ὀλοβλήρων ἡμέραν διὰ τὰ κερδήση ἐν ἡ δύο ἡ πέντε φλωρία, ἵνη εἰς μίαν νύκτα ἐμπορεῖ νὰ κερδήσῃ ἑκατόν.

ΕΤΘ. Και τῷρον ἄποτον εἴναι.

ΕΤΒ. Βέβαια· λέγει και ἡ παροιμία, "Οποιος κυνῆται δύο λαγούς, οὐδὲ τὸν ένα πιάνει. " Οσοι ἀφίνων τὸ στάδιον τῆς βιομηχανίας, και εύβαίνει εἰς τὸ τῆς τύχης, τὸ κρίνοντα φρονιστέρων νὰ περιμένωσι τὰ πλούτη μόνον ἀπὸ τὴν μεγαλωδωρίαν ταύτης. Άλλ' ἡ τύχη χαρίζει μὲν τοὺς

Τησαυρούς, φέρει όμως καὶ τὴν ἐσχάτην ἐνδειαν. Καὶ σὺ, λοιπὸν, ἡ θελεῖς ὑπόκεισθαι αἰκαταπαύστως εἰς τὸ νἄχασης δλην που τὴν περιβοσίαν. Τὸν κίνδυνον τοῦτον πρέχεν δλοι οἱ ἐνασχολούμενοι εἰς τὰ τυχηρὰ παιγνίδια.

Ἐτρ. Ἡ ἀπόφασίς των εἶναι, Ἡ Οὐδέν, ἡ Πολλά.

Ἐτρ. Καὶ ἀνέξετάσῃς, θέλεις εὑρεῖν ὅτι πολὺ μεγαλήτερος εἶναι ὁ ἀγιθμὸς τῶν δποι καταντῶν ἢ τὸ οὐδέν. Ἀφοῦ δὲ φθάσωσιν εἰς τοῦτο, ποῖος τοὺς ἔλεεῖ; Μήπως εἴναι εἰς τὸν ἄξιον; Ποῖος δὲ τοὺς ἐμπιστεύεται;

Ἐτρ. Ὄλοι τοὺς καταφρονοῦν, γέτονται τοὺς νομίζουν διτά πάσχονται ἄξια τῆς ἀνοησίας των. Τινὲς δὲ καὶ ἀποκτοῦν διὰ τῆς αἰσχοκερδείας ταύτης.

Ἐτρ. Μήπως αὐτῶν ἡ κατάσασις εἶναι προτυμητέα; Πλούτος, κατὰ τρόπον τοιοῦτον ἀποκτηθεῖς, χρησιμεύει μᾶλλον πρὸς ἀπώλειαν παρὰ πρὸς ὀφέλειαν τοῦ ἀποκτήσαντος. Περὶ αὐτῶν εἶναι ἀλληθέστατον, ὅτι ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν γέτονται, καὶ ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτους γέτονται, αἵτινες βυθίζουνται τοὺς ἀνθρώπους ἢ δλεθρον καὶ ἀπώλειαν.

Ἐτρ. Κατὰ τὴν γνώμην σου λοιπὸν, χρηματικῶς θεωρούμενα, τὰ τυχηρὰ παιγνίδια εἶναι βλαβερά.

Ἐτρ. Ὢχι μόνον χρηματικῶς, ἀλλὰ καὶ κατὰ πάντα ἄλλον τρόπον. Ο παίκτης φθείρει τὴν γένειαν μὲ τὰς ἀμέτρους ἀγρυπνίας, καὶ μὲ τὴν ἀδιάκοπον τοῦ πνεύματος ταραχήν. Νοοῦσις ὅτι στιγμὴν εἶναι ἥσυχος; Τὰ παιγνίδια διαλογίζεται ἔχυπνος, ταῦτα ὀνειρεύεται κοιμῶνται. Πόσον ἀξιοθήητος μεταβολὴ ἡ συμβάσα εἰς τὸν φίλον μας Α—, ἀφοῦ ἐκυρεύθη ἀπὸ τὸ πάθος τοῦτο! Τὸν ἐνθυμεῖσαι πρότερον, πόσον ἐλαρῶς κατεγίνετο τὴν ἡμέραν εἰς τὸ ἔργον τοῦ, πόσον εὐδαιμώνων ὑπέστρεψε τὴν ἐσπεραν εἰς τὸν οἶκον, μὲ πόσην χαρὰν ἔτρεχαν τὰ τέκνα του νὰ τὸν δεχθῶσιν, καὶ μὲ πόσην ἀγαλλίασιν τὰ ἐθεώρει οὗτος. Πεποτε δὲν ἀπέλανε τόσην ἡδονὴν, δῆγην εἰς τὸν κόλπον τῆς οἰκογενείας του. Ἀλλὰ τῷρα τὴν νύκτα τὴν ἐξοδεύει μὲ τοὺς ἀσώτους συμπαίκτας του, τὸ πλειότερον τῆς ἡμέρας κοιμᾶται, καὶ πάντοτε τόσον εἶναι θυμωδῆς καὶ δύσκολος, ώστε τὰ τέκνα του τὸν φεύγοντα πλησιάζοντα, καὶ ἡ καλὴ του σύνυγος στέκει τρέμεσσα ἐπρόσθεν του. Ολότελα μετεισφέρθη.

Ἐτρ. Ορθά! Παραστένεις, λοιπὸν, τὸ παιγνίδιον θανατηφόρον γέτεις τὴν εὔδαιμονίαν. Καὶ μ' δλον τοῦτο, φίλε μου, τολλοὶ παίζουν, καὶ τινὲς μὲ ἡλικίαν γέτονται.

Ἐτρ. Λείπειν βέβαια πολλὴν φρόνησιν εἰς τοῦτο· ἐπειδὴ καὶ τὸν χαρακτῆρά των εξευτελίζουν, καὶ, ἀν δύνανται τόπον νὰ χαλιναγωγῶσι τὸ πάθος των, ώστε νὰ μὴ πέσωσιν αὐτοῖς εἰς σημαντικὴν τινὰ ζημίαν, φέρουν δὲ καὶ τὸν παντελῆ δλεθρον διὰ τὸν κακοῦ των παραδείγματος. Ἀς μὴ κλείωμεν, φίλε, τοὺς ὄφθαλμοὺς κατὰ τὸν φωτὸς τῆς ἀληθείας. Τὸ παιγνίδιον γοφεῖ τὸν νοῦν, ἐξορίζει τὴν θεοσέβειαν ἀπὸ τὴν ψυχὴν διὰ τῶν ὅρκων καὶ βλασφημῶν, φέρει γενικῶς εἰς τὴν ἀπάτην, τὸ ψεύδος, τὰς βεβήλους φωνὰς, ἐνίστε δὲ καὶ εἰς τὴν μέθην εἰς ἕτερα λόγον, ἔχει φυσικὸν ιδίωμα νὰ εξασθνίζῃ τὸν νοῦν, καὶ νὰ φθείρῃ τὴν καρδίαν.

Ἐτρ. Άρα, ψυχικῶς, νοερῶς, σωματικῶς, καὶ χρηματικῶς θεωρούμενα, τὰ τυχηρὰ παιγνίδια εἶναι κάκιστα.

Ἐτρ. Λείπει λοιπὸν ἀπ' αὐτὰ, καὶ εὔχονται εἰς τοὺς νομίζουν δὲν.

Ἐτρ. Εὔχομαι! εὔχομαι!

Οι ἀρχαῖοι Πέρσαι, κατὰ τὸν Ἡρόδοτον, ἐνόμιζαν ‘αἰσχιστον τὸ ψεύδεσθαι δεύτερα δὲ τὸ δρείλειν χρέος, πολλῶν μὲν καὶ ἄλλων εἰνεκα, μάλιστα δὲ ἀναγκαίην φασὶ εἶναι τὸν δρείλοντα καὶ τι ψεῦδος λέγειν.’ Οἱ σημερινοὶ Πέρσαι, ἐκ τοῦ ἐναντίου, εἶναι δὲν δεδομένοι εἰς τὸ ψεύδος καὶ τὴν δολιότητα.—Ἡ ἀληθεία εἶναι ἡ βάσις τῆς ἀρετῆς ὃπου αὐτὴ λείπει, ἐκεῖ μὴ ζητῆσῃ ἡδη χρηστά. Πόσον ἀξιολύπητοι οἱ διῆσχυροι διόνεοι, ὅτι διὰ νὰ ζήσωσιν ἀνάγκη πᾶσα νὰ ψεύδωνται! Ο Απόστολος Ιωάννης συγκαταριθμεῖ τοὺς ψεύστας μὲ τοὺς δειλούς, καὶ ἀπίστους, καὶ ἐβδελυγμένους, καὶ φρονεῖς, καὶ πόρονταις, καὶ φαρμακεῖς, καὶ εἰδολολάτρας. Αποκ. κά. 8.

“Ηδιον οὐδὲν, οὐδὲ μουσικώτερον
Ἐστ’ ἡ δύνασθαι λοιδορούμενον φέρειν.
Ο λοιδορῶν γάρ, ἐὰν δὲ λοιδορούμαντος
Μὴ προσποιῆται, λοιδορεῖται λοιδορῶν.

ΚΑΛΗ ΣΤΜΒΟΤΗΝ.—Οσον ἡσυχώτερα καὶ εἰρηνικώτερα διάγομεν, τόσον καλήτερα καὶ διὰ ἡμᾶς καὶ διὰ τοὺς γείτονάς μας. Σχεδὸν πάντοτε τὸ φρονιμώτερον καὶ συμφερότερον εἶναι, ἐάν τις μᾶς ἀπατᾷ, νὰ λείπωμεν εἰς τὸ ἔχην ἀπὸ πᾶσαν μ' αὐτὸν ληψοδοσίαν· ἐάν μᾶς ὑβρίζῃ, πλέον νὰ μὴ τὸν συναναστρεψώμεθα· ἐάν μᾶς συκοφαντῇ, νὰ ζῶμεν εἰς τρόπον, ωςε κάνεις νὰ μὴ τὸν πιστεύῃ. Οποιος καὶ ἀν ἴγει, καὶ ὅπως καὶ ἀν μᾶς βλάπτη, τὸ φρονιμώτερον γενικῶς εἶναι νὰ τὸν παραιτῶμεν. Αδύνατον νὰ φερθῇ καλήτερα δὲ ἀδικούμενος παρὰ κατὰ τὸν ἀπαθῆ τοῦτον καὶ ἀτάραχον τρόπον.